

Em quen thằng nỳ này tính ra chưa được 1 tháng, nhưng tuần cũng phải dạng háng mấy lần. Thằng này 97, ít hơn em 2 tuổi, kinh nghiệm sống thì thiếu nhưng lại đầy năng khiếu trong lĩnh vực hạ chày. Nói không phải mê tín chứ yêu được đúng cái thằng tuổi trâu, cày vừa sâu lại vừa kĩ lưỡng. Nhưng thôi đây không phải chỗ khoe người yêu, nên em cũng vào việc chính luôn.

Tối qua sinh nhật em, 2 đứa đi ăn chơi xong rồi về phòng nó ngủ. Biết thế nào họa mi cũng phải vào hang, không thể lang thang cơ nhỡ, em đã tắm rửa thơm tho, nằm nghiêng ráo nước, thế mà thằng nỳ kêu chị ơi em hơi mệt tối nay ngủ sớm. Ở đkm lúc chị lên con húng thì mà lại dở cái chúng xụi lơ, mà bệnh này tưởng phải lấy vợ xong mới mắc chứ lúc còn yêu thì phải f*ck liên hồi cơ mà ? Nhưng ko có lẽ lại nhảy lên người nó thì mất giá quá, đâm ra em hậm hực kéo quần đi ngủ.

Hôm nay tầm 4h sáng đang ngủ say thì nó dựng mình dậy, miệng đang ú ớ thì lại vớ phải cái chày. Mà cái giống chịch lúc tảng sáng còn chưa tỉnh hẳn, thế với các chị em nó sướng kinh

hôn. 36 kiểu bò, 64 mẹo nhỏ, từ tiên cô hái cà đến bà già cuỗi chổi, từ cuỗi ngựa xem hoa đến thiên nga giấy chết, ngũ hổ vô xôi đến thiên lôi vắt sữa, từ mép giường cho đến bàn ăn, từ trong chăn mà lăn ra ngoài cửa.

Nhưng thốn là ở chỗ đang ngoan ngoãn làm công chúa dựa tường thì nó bất ngờ mở cửa đẩy mình 1 phát ra ngoài hành lang. Ui trời vừa chuyển đông mà phải chống mông giữa thiên nhiên lạnh giá, đang vui chơi nhún nhảy mà giật nảy hết cả tâm hồn. Nhưng mà thằng ôn con nhất quyết dí mình vịn vào hành lang mà 'tâm sự' không ngừng. Chết ở chỗ em biết là mình đang làm trò biến thái, trái với lương tâm nhưng vẫn sướng thâm ở nhiều chỗ.

Đến lúc này em mới hiểu phải đúc kết không biết bao nhiêu kinh nghiệm cụ Nam Cao mới có thể viết "Không nên kìm hãm cái sự sung sướng đó lại", trời ơi cảm xúc dạt dào như biển khơi nhưng ko dám hé nửa lời ra đằng miệng, mà thằng ny em chắc cũng thế, lúc này nó hiện nguyên hình ko phải con trâu mà là cái máy khâu công nghiệp, em vịn vào cái lan can mà càng ngày nó càng lung lay như răng bà lão, nhưng nói thật đã đến phần kết luận rồi thì chả ai muốn dùng bút, dù trong lòng em đã có dự cảm bất tường rồi, đúng thế thật, đang lúc căng cơ đít, thít cơ mông, mình gồng tay bấu thì cái lan can nó ko tải nổi nữa và nó ... bửa cmn luôn ra.

Ui đm hết hồn may mà thằng ny em nó ghìm cương trước vực thẳm kịp, không thì cả 2 lao phát từ tầng 3 xuống tầng 1 thành cặp uyên ương xấu số có cái chết tấu hài nhất 2020 mất. Cái lan can gạch nó đổ xuống tầng 1 RẦM phát, bọn em sững người ra làm gì còn nghĩ đến chuyện yêu đương gì nổi nữa, chạy vội vào trong phòng đóng cửa lại, mặc quần áo xong cũng giả vờ ngu ngơ ko biết gì nhao ra ngoài chép miệng tặc lưỡi với mấy phòng bên cạnh.

Giờ em mới bình tĩnh lại tóm tắt được pha giao lưu kết hợp đi vào lòng đất ban sáng. Chắc từ sau em cách cái kiểu biến thái đấy đến già mất, em khuyên các chị đừng thử, ít nhất nếu lan can ko đủ chắc ạ. ☐ ☐